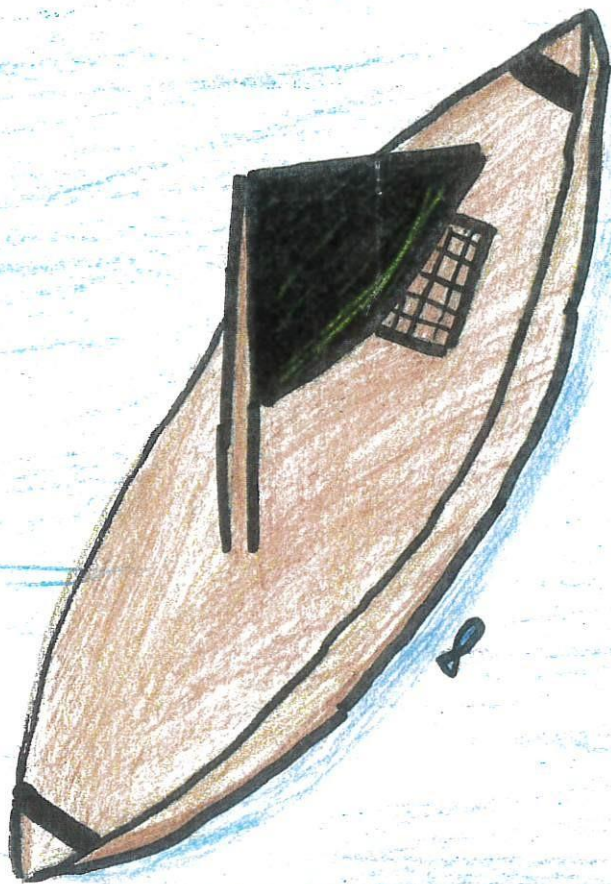

CARLES I XOCOLATE

CARLES I XOCOLATE

Fa tres anys, Carles, amb el seu gos Xocolate, se'n va anar de vacances amb els pares. Van pensar fer una ruta cap a Veneçuela, travessant el mar Carib i van llogar un veler per a la seua aventura.

Un poc abans d'arribar a la seua destinació es va trencar el motor i el vent i la marea els va empentar fins a una illa desconeguda. Era una illa preciosa, plena d'arbres i de palmeres, amb grans muntanyes. Era tota verda amb flors de colors.

Mentre els seus pares preparaven una cabanya on dormir, Carles i Xocolate van seguir un rastre que els va portar a una cova estreta i molt llarga. Van creuar tota la cova fins que van xocar contra una porta de pedra giratòria. Era l'entrada a un temple. Van decidir entrar i van caminar fins a unes escales molt llargues i empinades. Quan van baixar es van trobar moltíssimes trampes mortals. Les trampes tenien fletxes, ganivets, martells pesats, boles gegants de pedra, parets movedisses ... El pitjor estava al final perquè hi havia un toll d'aigua amb cocodrils famolencs. Només podien creuar travessant una taula de fusta trencada.

Primer, Carles va creuar, però en l'últim pas es va partir la fusta. Xocolate no va aconseguir creuar i es va quedar a l'altra banda.

Davant de Carles hi havia una roca enorme amb un cofre brillant d'or, sobre una taula de fusta. Va obrir el cofre amb por. Dins hi havia una maragda al costat d'un pergami antic. Al pergami hi havia escrit:

“Concedisc dos únics desitjos”

Va usar la taula per a tornar a creuar i trobar-se amb el seu gos.

Van evitar tots els paranys, mentre el gos portava la maragda en la boca.

En eixir de la cova, van trobar els seus pares en la selva i els van contar tot el que havien fet dins del temple.

Van estar pensant quins desitjos anaven a demanar. Finalment, van decidir que el millor seria viure a l'illa, però necessitaven visitar la seua família.

Els desitjos que van demanar van ser: materials per a fabricar una casa a l'illa i un portal màgic per a visitar els seus familiars sempre que volgueren.